

Hans Stolp heeft jarenlang op de zaterdagen in Amersfoort lezingen gegeven over de esoterische geheimen van het christendom. Bezoekers hadden gelegenheid om vragen te stellen. (Deze werden in de pauze opgeschreven en in een daarvoor bestemd mandje gelegd. In het laatste uur van de dag werden deze beantwoord.) Deze vragen en antwoorden waren voor vele aanwezigen een grote inspiratiebron die nog lang naklonk na het bijwonen van zo'n bijzondere thema dag. Hans Stolp heeft toestemming gegeven om enkele vragen en antwoorden op schrift te zetten om ze middels onze site met meer mensen te kunnen delen. Onze medewerker Wilbert Mesman, een vaste bezoeker van deze thema dagen, heeft ze beluisterd en in schrijftaal omgezet. De lezingen zijn te vinden op de website van de Stichting De Heraut, waar u deze kunt beluisteren. De boeken van Hans Stolp over de betreffende thema's zijn te vinden op de site www.hansstolp.nl

Op de lezingen over *De Mystериën van Christus* in 2019 en 2020 werden enkele vragen als volgt gesteld:

Vraag:

Over het geweten. Als je het uiterlijk gewone volgt dan weet je wat je moet doen, wat er van je verwacht wordt. Dan is het best heel spannend om te luisteren naar je geweten. Hoe weet ik dan dat mijn keuze goed is?

Antwoord:

Dat weten we niet, dat moeten we met vallen en opstaan ontdekken.

Alleen zo kunnen we ons *geweten* ontwikkelen. Dus door gewoon te durven proberen. Als ik de geboden volg doe ik mezelf te kort omdat ik me daarmee te veel inhoud, mezelf te veel wegcijfer. De tijd van *geboden* is voorbij.

Als je luistert naar de stem van je eigen geweten dan kan het zijn dat je voelt dat je iets anders wilt doen dan hoe het je geleerd is. Durf je eigen weg te kiezen. Dat je onbedoeld daarmee een ander kwetst omdat je daarmee "nee" zegt zullen we dat toch moeten leren. En de ander zou moeten leren dat wij ook elkaar de ruimte geven voor het

maken van je eigen keuze. Dat hoort nu bij de vrijheid die Christus ons geeft. En wij moeten die ander de vrijheid schenken, ook al vinden wij het niet leuk. Zelfs al vinden wij het stom enz., maar we moeten niet zeuren dat die ander zijn eigen keuzes maakt, maar leren accepteren.

Vraag:

Ik vind het zo moeilijk om het verschil te voelen tussen het schuldgevoel en het geweten. Hoe kan ik dat weten?

Antwoord:

Door het uit te proberen. Een schuldgevoel maakt je schuldig. Dan ga je je vanzelf al een beetje klein maken. Dit doet schuldgevoel. Als je je geweten volgt is dat wel een beetje eng, maar er is wel iets van...ja maar misschien? Voel je het verschil? Je gaat overeind zitten. Je kan je IK bijna aan lichaamshouding, aan de beweging van je ziel en je hart ervaren. Als je in elkaar kruipt is er vaak een schuldgevoel. Maar ook voor dit geldt; gewoon proberen. Alleen daardoor kan je het leren. Zo moeten kinderen ook leren lopen, met vallen en opstaan. Zo moeten wij ook ons geweten leren gebruiken. We staan aan het begin van deze ontwikkeling. Het is heel belangrijk dat wij durven oefenen.

Vraag:

Je vertelde in het begin dat we uiteindelijk een nieuw lichaam zullen ontvangen. Is het dan beter om ons na onze dood niet te laten cremieren?

Antwoord:

Volgens mij heeft dat er niet zoveel mee te maken. Bij crematie of begraven keert in beide gevallen het fysieke lichaam terug naar de aarde. Het veroveren, het verwerven van het opstandingslichaam kan alleen door leven na leven het fysieke lichaam te verchristelijken. Dat duurt nog wel even, want we zijn pas begonnen aan het verchristelijken van ons astraallichaam. Dan moeten wij nog eens vele levens later beginnen aan het verchristelijken van ons etherisch-lichaam. En dan gaan we nog eens beginnen, maar dan zijn we honderden levens verder, aan het verchristelijken van ons fysiek lichaam. We staan pas aan het begin, dit is het keerpunt. We zijn afgedaald vanuit de geestelijke wereld helemaal tot in het hart van de wereld van de materie. Nu moeten we helemaal die nieuwe ontwikkeling tegemoet gaan. Dat gaat stapsgewijs en hangt samen dat Christus ons eerst roept vanuit de etherische wereld, dan vanuit de astrale wereld en dan vanuit het Devachan. Dat zijn drie stappen, eerst wordt ons etherisch lichaam geactiveerd, dan het astrale lichaam en daarna het fysieke lichaam. Ik zeg dit wel even heel kort, maar eigenlijk heb ik daar een hekel aan. Een hekel omdat ik die dingen zo mooi vind. Ze zijn veel te mooi om even in schema's uit te drukken. Daar zou ik eigenlijk een hele dag over moeten praten.

Vraag:

Afgelopen dinsdag heb ik afscheid genomen van mijn grote liefde, mijn vrouw. Ik weet over het leven en de dood. Ik ben jarenlang bezig geweest met het studeren van het esoterisch Christendom, maar voor de pijn van verlies kun je niet studeren. De weg naar binnen is een lange weg. De mysteriën van Christus helpen mij deze weg blijvend te bewandelen. Daar ben ik zeer dankbaar voor.

Antwoord:

Zoals velen van jullie weten is ruim een jaar geleden mijn man overleden en ik heb ook heel vaak gedacht. Als ik toch niet wist, diep van binnenuit, dat hij vrolijk aan de overkant leeft in het Licht en ik zou van al die dingen die wij vandaag delen niets weten, dan kun je je afvragen wat het leven dan nog voor zin heeft, waarvoor ben je dan op de aarde. Daarom ben ik zo dankbaar dat ik deze kennis mag hebben. Ook al ben ik nu alleen hier op aarde achter gebleven kan ik toch vrolijk en blij door het leven gaan.

Er zijn heus momenten genoeg dat even de tranen sterker zijn dan iets anders, maar dat mag ook want tranen zijn nog altijd een teken van levende liefde. Ik zeg het maar omdat ik het zo goed begrijp. Theorieën geven geen antwoord. Tegelijkertijd een diep weten dat het leven aan de overkant doorgaat en het diepe weten dat je elkaar weer terugziet, daar kan ik me zo op verheugen, een intens verheugen om elkaar weer terug te zien. Ik zeg dan altijd dat het leuke van ouder worden is dat het ontvangstcomité steeds groter wordt.

Terug naar de vraag van die meneer die zijn vrouw heeft verloren, zou ik nog iets willen zeggen wat ik zelf heel sterk ervaar. De vreugde dat Harm mijn man - hij is er dan wel niet - maar hij is hier van binnen heel sterk aanwezig. Ik voel hem praten, ik hoor hem praten, ik voel wat hij mij inluistert, ik voel hoe hij mij helpt. Het is een innerlijk leven wat ik nu met hem deel en dat is een hele verandering. En dat kost tijd en moeite, maar het is wel heel prachtig. Dan voel je toch weer dat het leven toch doorgaat, dwars door alles heen.

Vraag:

Wat gebeurt er met de zielen die heden ten dage vast komen te zitten in de astrale wereld?

Antwoord:

Die zitten ook aardig vast, dat is duidelijk. Je kunt bidden voor de zielen die vastzitten. Ik denk dat je allemaal wel mensen kent uit je omgeving die gestorven zijn en van wie je vermoedt dat ze vastzitten. Ik ervaar het als een opdracht om ook regelmatig voor hen te bidden en even te vragen; kunnen jullie ze wakker roepen? Er zijn engelen die afdalen in de geestelijke wereld naar de donkere astrale gebieden en daar proberen mensen wakker te roepen. En wat ik zo mooi vind, juist op deze dagen zoals nu komen er heel veel gestorvenen bij ons. Het is vandaag een hele volle bak. Er zijn misschien wat lege gaten vanwege de corona, maar die zijn goed gevuld door diegene die vanuit de geestelijke wereld gekomen zijn om zich met ons te verbinden. Er zijn ook mensen/gestorvenen die een beetje op de wip zitten, een beetje dreigen wakker te worden, beginnen te zoeken. Zich afvragen, heb ik wel goed gekozen hier, schrikken en weer teruggaan. Ik heb het twee keer gezien deze dag. Gestorvenen die weer weg renden en ook toen weer terugkwamen. Zo op kousenvoeten bijna, dichterbij en nog iets dichterbij en dan kijken; zal ik luisteren... en toen bleven luisteren.

Weet je, dat is heel mooi. Wij werken op zulke dagen niet alleen voor ons zelf, maar we werken ook heel sterk in op de geestelijke wereld. We krijgen daar ook alle hulp en die hebben we heel hard nodig. Vooral op dagen zoals deze, want er zijn ook krachten die het niet leuk vinden wat we doen en proberen het te verstieren.

Vraag:

Klopt het dat wij net als Lazarus, niet meer hoeven te reizen door de hoge geestelijke lichtwereld om God te ontmoeten en met hem één te worden?

Antwoord:

Lazarus was de laatste die uit zijn lichaam trad, opklom door de geestelijke wereld om daar het Hoge Lichtwezen, die wij later de Christus noemen, te ontmoeten. En hij was de eerste die ontdekte, dat hij hem hier op aarde moest zoeken, want hier staat hij, hier is mijn meester. En nu kunnen wij hem allemaal ontmoeten, want nu manifesteert/verschijnt de Christus, de zonnegeest, het opperwezen zich aan mensen vanuit de etherische wereld. En als je hem niet zien kunt kan je hem wel voelen.

Het zien wordt zo overschat en nogmaals je kunt hem ook voelen en je kunt hem innerlijk horen. Er zijn vast wel eens momenten, dat je zijn aanwezigheid hebt gevoeld en dat je net over een bepaald punt bent heen geholpen. Koester zulke momenten. Koester ze heel intens. Misschien was het de Christus, misschien was het je engel, maar achter je engel staat ook altijd de Christus, want Christus werkt door alle engelen heen. Zo kunnen wij in deze tijd één worden en worden wij een ingewijde zonder dat we uit hoeven te treden.

Vraag:

Waarom trok de geestelijke wereld zich 3000 jaar geleden terug? Waarom lieten ze ons los?

Antwoord:

Eigenlijk kun je het vergelijken met ouders van kinderen. Als kinderen in de pubertijd zijn, dan moet je ze wel hun eigen gang laten gaan. En moet je wel dingen toestaan die je doodeng vindt. Maar je moet ze hun vrijheid schenken want alleen zo kunnen ze zelfstandig worden, zichzelf ontdekken en volwassen worden. Eigenlijk doet de geestelijke wereld precies zo. De mens moet leren op eigen benen te staan door naar binnen te gaan en niet steeds om hulp te vragen, maar je geweten voelen, je eigen kracht ontdekken. En daarom trok de geestelijke wereld zich terug. Om ons de kans te geven op eigen benen te leren staan. Denk niet dat ze het leuk vonden. Net zomin als ouders van volwassen kinderen het leuk vinden. Maar uit liefde voor ons hebben ze dat toegestaan. Nu keren ze terug. Engelen zijn ook teruggekeerd maar ze wachten op onze vragen. Dat wij hen om hulp en inzicht vragen. Engelen moeten nu gevraagd worden. Ze willen graag helpen, maar ze doen niets zomaar, juist vanuit die bescherming van onze vrijheid.

Vraag:

Je hebt veel verteld over het Goddelijk Plan met de mensheid. Wat is de boodschap voor de aarde die door de mens zo vervuild wordt? Hebben we de aarde nodig voor de wedergeboorte en wat is dan onze opdracht voor haar?

Antwoord:

Er komen meteen allerlei gedachten in me op. We leven nu op de vierde incarnatie van moeder aarde. Er komen er nog drie. Daarna gaat moeder aarde zoals het genoemd wordt door het pralaya, een tijdperk van rust, heen. Na verloop van tijd komt hij opnieuw tevoorschijn en gaan we verder met onze ontwikkeling.

Dat is één ding. Net zoals de mens dus meerdere levens heeft, zo heeft het wezen van de planeet van moeder aarde ook meerdere levens.

Het tweede is; je hoort ontzettend veel op dit moment over het klimaat. En terecht, er zijn ook problemen, maar we vergeten dat moeder aarde in de midlifecrisis is beland. Er zijn nogal wat natuurlijke bronnen uitgeput. Net zoals ons lichaam op een gegeven moment door de midlifecrisis heen gaat, dan kunnen vrouwen geen kinderen meer krijgen enz. en zo is dat bij moeder aarde ook. De vruchtbaarheid is dan weg. Wat moet de mens dan doen als de natuurlijke bronnen van zijn lichaam zijn uitgeput? Dan moet je *geestkracht* zoeken. Met deze geestkracht kun je ver komen. Het is goed dat het kabinet over de klimaat toestanden praat, maar het blijft éézijdig alsof het alleen maar afhangt van het misbruik van de mens. Hierbij wordt vergeten dat de grote opdracht van onze tijd is om met *geestkracht* te gaan werken en dat er dus een landbouw uit deze geestkracht moet ontstaan.

Vraag:

Als er in het universum een ander intelligent leven is, verschijnt dan daar ook de Christus of zijn alleen wij mensen bevoorrecht om deze grote mysteriën te beleven?

Antwoord:

Weet je dat in het universum, dus in de kosmos, ook elk jaar het Christus-mysterie wordt gevierd en herhaalt. Wat wij hier op aarde steeds minder doen, steeds minder mensen weten nog wat het Paas-mysterie is, wordt in de kosmos uitbundig gevierd en met name bij de plek van Jeruzalem. Daar daalt Meester Jezus naar af. De grote Hoeder van het Christus-mysterie en dan wordt in de geestelijke wereld het Christus-mysterie, *de Opstanding*, ook echt met allerlei ceremoniën en offervieringen gevierd, herhaald en beleefd. Het is een heel groots gebeuren waar de hele kosmos bij betrokken is. Want alle geestelijke hiërarchieën hebben te maken met de opstanding van Christus op de aarde. Hun wezen en hun leven verandert daardoor. Dus niet alleen de mensheid verandert door het offer van Christus, maar ook de hele geestelijke wereld verandert. Kortom, alle levende wezens in de kosmos hebben met die opstanding te maken.

Vraag:

Als het *Ik* zich aan ervaringen ontwikkelt, hoe kunnen wij dan de mensen helpen die in een hele moeilijke periode zitten en mogen wij helpen?

Antwoord:

Wij kunnen niet iedereen helpen. Wij zouden het wel willen, maar vaak moet je de ander overlaten aan zijn of haar levensweg. Het is een vraag die veel verschillende kanten heeft. Je mag niet te veel helpen. Wij hebben zo snel de neiging om anderen de problemen weg te nemen, maar de ander zou zelf door de problemen heen moeten gaan. Dus niet te veel wegnemen. Je kunt de ander wel helpen als de ander daarvoor openstaat met inzicht en af en toe liefde. Liefde is natuurlijk altijd het wapen bij uitstek. En het geldt voor ieder mens, zo niet in dit leven, dan in een volgend leven. Om zo met de donkere ervaringen om te gaan dat je door schade- en schande, er bewust van wordt waarom ze in je leven komen en wat je daarvan te leren hebt. Denk maar aan de voetwassing op de donderdag voor Pasen. Dat is het grote symbool van het leren met de donkere levenslessen om te gaan en dat je daardoor groeit, wijzer en rijper wordt. Het is de eerste stap op weg naar geestelijke

groeit. De eerste van de zeven inwijding stappen. Het ontwikkelen van dankbaarheid voor de zware levenslessen die ieder mens op zijn of haar tijd krijgt voorgelegd.

Vraag:

Zijn de mensen gered doordat Jezus de Christus werd? Ik leerde dat Jezus voor onze zonde gestorven is door ze te vergeven. Daar draait het toch om?

Antwoord:

Wij zijn gered doordat Jezus-Christus de Christusgeest als een aardse kracht naar de aarde heeft gebracht. En bij Hemelvaart stortte de Christusgeest zich uit in de etherische wereld en van daaruit klopt hij aan ons hart; mag ik binnekomen? Al eeuwenlang klopt hij op alle harten; mag ik binnekomen? Als wij ons innerlijk verbinden met de Christus, dan kan die Christus-impuls in jouw hart en in mijn hart actief worden. Dan begint het grote proces van transformatie, omvorming en geestelijke groei. Mijn zonde, dat is simpelweg ook mijn karma. De Christus helpt mij om stap voor stap het karmische kwaad te overwinnen. Waar ik het zelf niet kan omdat het te veel is, dan draagt hij het karmische kwaad plaatsvervangend voor mij. Dat is nogal wat. Dat is echt heel wat.

Die zonde, dat gaat om karma. Christus helpt *mij/ons* oud karma te overwinnen. Ik krijg in mijn leven allerlei lessen die samenhangen met mijn karma uit vorige levens voorgeschoteld. Dat weet ik niet allemaal meer en dat is ook niet van groot belang. Maar ik heb in mijn leven wel een aantal lessen waarvan ik denk...dat zou wel mijn karma kunnen zijn. En Christus geeft mij de kracht om die te overwinnen. Maar er is ook karma waarbij 100.000 levens nog niet genoeg zijn om het karma voor het leed dat de mensen is aangedaan, te vereffenen. En dan helpt Christus ons het karmische kwaad, dat wij zelf niet vereffenen kunnen, plaatsvervangend voor ons te dragen. Zo helpt hij ons. Ik vind dat heel indrukwekkend. Maar net zoals je tegen je kinderen zegt; eerst zelf proberen, zo zegt de geestelijke wereld dat ook; eerst zelf proberen.

Vraag:

Over onze bewustzijnsreis. Kom je dan in een iets hogere trilling? Is dat lastig voor je lichaam, krijg je dan kwalen? Als dat zo is, hoe kan ik dan mijn lichaam daarbij helpen?

Antwoord:

Uiteindelijk loopt deze weg van ons astraallichaam naar het etherlichaam naar ons fysieklichaam. Zo werkt het. Als wij altijd zitten te klagen en te zeuren, dit is niet goed en dat is slecht, dan begint dat altijd met kanker in de ziel, in het astrale lichaam. Maar je moet niet gek kijken als dat na verloop van 20 jaar uitmondt in kanker in het fysieke lichaam.

Maar ik heb al meerdere keren meegemaakt dat mensen met kanker de ziekte overwonnen doordat ze eerst de kanker in de ziel leerden overwinnen. Het geestelijke aspect gaat voorop. Ik denk dat je bij elke ziekte weer op zoek moet gaan naar de geestelijke aspecten ervan. En dat je heel bewust moet zeggen; ik weet dat deze ziekte mij iets te vertellen heeft. Ik maak het zo vaak mee, mensen vragen mij vaak over ziekten en dan merk altijd dat ze zich vaak alleen op hun ziekteverschijnselen storten. Mijn lichaam heeft dit, die buur heeft dat en die vrouw kan dit, maar dat ze kennelijk niet de stap zetten dat er ook iets met hun ziel aan de hand is. Ik denk dan ook dat we dit heel erg moeten leren. Louise Hay heeft er een prachtig boek over geschreven, ook Thorwald Dethlefsen/Rüdiger Dahlke en nog

anderen. Ga op zoek naar de geestelijke betekenis van ziekten. Het is niet zo dat je meteen de ziekte overwint, maar dit is wel de nieuwe weg. Als we met die vergeestelijking moeten beginnen betekent het ook dat we onze ziekten met geestkracht mogen leren behandelen. De tragiek van de huidige gezondheidszorg is het totaal éénzijdige. Alleen maar met preparaten en aanverwante artikelen die ziektes behandelen, terwijl ik denk dat het ook heel vaak gaat om die geestelijke aspecten.

Vraag:

Waarom maak je geen gebruik van de media zoals in programma's als de verandering en het vermoeden? Op deze wijze kun je meer geïnteresseerden raken.

Antwoord:

Ik laat de dingen maar komen zoals ze komen. Het moet normaal groeien. Ik ben nu weer plantjes op mijn balkon aan het zaaien en het kweken wat ik zo heerlijk vind. Maar die plantjes moet je ook heel langzaam in hun eigen tempo laten groeien. Als je ze te vroeg in de zon zet worden het lange sprieten die niets opleveren. Daarom is het zo belangrijk dat ze in hun eigen tempo groeien. Ik ben me van één ding ontzettend bewust dat dit leven, mijn leven en van velen van jullie is een voorbereidend leven. In de volgende incarnatie begint het pas echt. Op dit moment worden diegene wakker geroepen die straks de Gideon's bende moeten vormen. Ik gebruik dat woord maar. Er zal een grote scheuring in de toekomst plaats vinden tussen de mensen die zich volledig eenzijdig op de materie storten en de mensen die heel bewust die dingen doen zoals wij die vandaag besproken hebben. Ik denk dat we door die voorbereidingen en ons met elkaar te verbinden met deze thema's het makkelijker zal zijn een keuze te maken in een volgend leven. Nu zijn we bezig zoveel mogelijk mensen te wekken waar het kan en waarvoor het bedoeld is. Maar ik heb ook geleerd en waarvan ik mijn buik vol heb gekregen dat we geen parels voor de zwijnen moeten gooien, want dan word je zo op je ziel getrapt. Zoals vandaag bijvoorbeeld kan ik alleen maar vertellen aan jullie, aan mensen die met een open hart kunnen luisteren. Maar van mensen die met een strak gezicht zitten te kijken en te luisteren klap ik dicht en kan ik niet meer mijn hart laten spreken. Ik zou dan in de verleiding kunnen komen het technisch en rationeel te gaan vertellen wat niet mag. Dus wees voorzichtig. Alleen daar waar we elkaars diepste wezen kunnen raken en we met elkaar vanuit ons diepste wezen kunnen communiceren, daar mag het gedeeld worden. Het is te heilig.

Deze vraag krijg ik wel vaker en ik vind het ook heel leuk. Hierin voel je ook een diep verlangen dat dit het is wat de mensheid nodig heeft. Dat weet ik en voel ik ook zo. Alleen, ik hoef het niet te doen want dat regelen ze boven. Boven wordt het hele plan in werking gezet. Wij zijn allemaal maar pionnen in dit plan. Als ik dit kan *overgeven* dan weet ik dat het heus wel goed komt. Ook zonder grote televisieoptredens.

Vraag:

Als je het nu zinvol vindt, zou je dan iets kunnen zeggen over het Hoger Zelf?

Antwoord:

Het *hoger zelf* is ons eigenlijke, oorspronkelijke *goddelijke ik*. Dat *goddelijke ik* is niet hier, maar in de geestelijke wereld. Elke nacht treden wij uit en dan hebben wij een ontmoeting met ons hoger zelf, onze engel. En eventueel als we het ons bewust zijn, met Christus. Deze drie zijn *één*. En steeds weer als wij ons daarvoor openstellen

komen er energieën van ons hoger zelf naar ons ego toe. Ons hoger zelf zou helemaal niet kunnen incarneren, want dan zouden we sterven. Denk maar aan Jezus die uit twee Jezuskinderen moest bestaan om die hoge Christusgeest te kunnen dragen (zie mijn boek; Het geheim van de twee Jezuskinderen). Zover zijn we nog lang niet. Dus ons hoger zelf is in de geestelijke wereld en steeds als wij terugkeren na onze dood verenigen wij ons weer met ons Hoger Zelf. En dan in één klap weten we alles en leven wij in een veel groter bewustzijn. Een feest! Ik heb in deze tijd iets mogen beleven van hoe Harm zich verbond na zijn dood met zijn Hoger Zelf en hoe hij een wezen werd waarvoor ik nu een hele diepe eerbied en ontzag heb. Zoveel groter dan toen hij hier op aarde leefde doordat hij één werd met zijn Hoger Zelf en opnieuw de kracht beleefd van het hoger zelf. En daar worden wij steeds weer één mee.

Vraag:

Ik vraag me af welke rol Judas had, esoterisch gezien, door Jezus te verraden.

Antwoord:

Alles hier op aarde bestaat uit licht en schaduw. Het licht komt van buitenaf. En omdat het van buitenaf schijnt is er licht en schaduw. Ik vind één van de grootste ontdekkingen die ik bij mijn uitredingen gedaan heb, dat er in de geestelijke wereld geen schaduw is, want daar komt het licht van binnenuit. Van alle wezens die er in de geestelijke wereld zijn komt het licht van binnenuit en is er dus geen schaduw. Maar hier op aarde, werpt een ieder van ons een schaduw. Toen Jezus-Christus hier op aarde was en de zon bracht viel er ook een schaduw. Judas, hij vertolkt dus de rol van de schaduw dat door het licht van de Christus op aarde scheen. Het is juist deze stap die wij in onze tijd zetten van geboden (wetten van buitenaf) naar ons eigen geweten, om de innerlijke Christus in ons proberen op te nemen. De donkere machten zoals terroristen enz. vertolken de rol van de schaduw die nodig is, want zonder schaduw wordt hier op aarde geen licht geboren. Als die donkere krachten steeds groter worden laat het ook zien dat er een groter licht bezig is geboren te worden. Als je zo leert kijken, kijk je anders. Met minder angst en durf je meer te kijken naar de positieve aspecten die er ook zijn.

Vraag:

Je zei aan het begin van de lezing dat Christus de 40 dagen voor Pinksteren steeds aanwezig was, en ook Meester Jezus. Hoe moet ik mij dat voorstellen, kun je me dat uitleggen?

Antwoord:

De esoterische kennis over *Meester Jezus* doe ik op een andere dag als ik het heb over meester Jezus want dat moet ik echt in een groter verband zetten. Het opstandingslichaam van Jezus-Christus was een geestelijk-fysiek lichaam, niet makkelijk te begrijpen, maar dit lichaam kon gezien worden zowel door mensen op aarde als ook in de geestelijke wereld, want het was een fysiek/geestelijk lichaam. Dat is nieuw, volledig nieuw! Jezus-Christus was in die etherische wereld en Johannes de Doper was naar die etherische wereld afgedaald. Zo konden ze tegelijk met de discipelen spreken en luisteren wat er gezegd werd, omdat Jezus in beide werelden aanwezig was. En als je dan ook nog beseft dat door de schok van het lijden van Jezus-Christus, de twaalf discipelen, Maria Magdalena en anderen, door heftige beproevingen heengingen. Deze heftige beproevingen liet ze helderziende

worden. Ook nu weten we dat dit kan, want wanneer alle houvast ontvalt, dan zien mensen vaak de Christus, dan zien ze soms een engel of dan *weten* ze ineens. Maar het lijkt wel alsof je eerst alle houvast kwijt moet raken, de muurtjes moeten vallen en dan uiteindelijk ga je *zien*. Dus de leerlingen konden zowel in de aardse wereld kijken als ook in de etherische wereld en zagen Jezus Christus, Johannes de Doper en ook Meester Jezus.

Zo ontstond dus een hele bijzondere gemeenschap in die 40 dagen die in beide werelden tegelijk met elkaar konden communiceren.

Vraag:

We moeten de Christus mysteriën doorgeven zei je om de mensheid voor de ondergang te behoeden. Eerlijk gezegd denk ik niet dat ik dat goed kan en ik ben vast niet de enige.

Antwoord:

Er zijn verschillende manieren van doorgeven. Toevallig kan ik goed spreken. Dat heb ik meegekregen voor de opgave die ik nu eenmaal te vervullen heb. Maar je kunt ook dingen doorgeven zonder woorden. Als mensen voelen bijvoorbeeld dat je niet bang bent voor de dood. Als mensen voelen dat je geen bitter mens bent geworden, maar dat je ondanks alles wat er in leven gebeurd is iets van een diepe vrede uitstraalt, dan ben je een goede boodschapper. En dan komt er wel een moment dat de mensen zich gaan afvragen waar die mooie en vredige uitstraling vandaan komt. Dat is dus de essentie van een boodschapper. Je moet daarbij zeker niet alleen denken aan woorden, het leeft door je hele wezen.

Vraag:

Waar kan ik lezen over het leven van Jezus betreffende de periode van 12 tot 30 jaar?

Antwoord:

In het boek – het vijfde evangelie – van Rudolf Steiner.

